

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

Якобчук С.О.
ОСОБЛИВОСТІ МІКРОСТРУКТУРНИХ ЗМІН ТКАНЬОВИХ МАКРОФАГІВ
ПІД ВПЛИВОМ РЕГІОНАРНОЇ ПРОЛОНГОВАНОЇ ОЗОНОТЕРАПІЇ
ПОЄДНАНОЇ З ЛОКАЛЬНОЮ ЕТАПНОЮ ВАКУУМНОЮ ТЕРАПІЄЮ
ПРИ ЛІКУВАННІ ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ
У ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ

Кафедра хірургії № 2

Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»

У складному комплексі різних патофізіологічних реакцій, через які реалізується запалення, значну роль відіграють мононуклеарні макрофаги. Тривалість локальної озонотерапії визначалась терміном часу в 45 хв і щоденно виконувалась у поєднанні з внутрішньоартеріальним введенням озонованого фізрозчину (ОФР) в кількості 200 мл, вольеросанацією та налагодженням вакуумної системи – в основній групі в три етапа по дві доби. Інфузію ОФР здійснювали за допомогою інфузомату чи сконструйованого для цієї процедури штативу. Концентрація озону в інфузійному розчині, як для виконання місцевої вольеросанації, так і для внутрішньоартеріального введення, становила 2,5-3,0 мг/л. та вводилась зі швидкістю 40-60 крапель за 1 хвилину. Курсова кількість виконуваних пацієнтам процедур складала від 6 до 15 і залежала від динаміки протікання захворювання при її гнійно-некротичних ураженнях у хворих на синдром діабетичної стопи (ССД).

Вивчення ультраструктурних змін мононуклеарних макрофагів у біологічному матеріалі вогнища запалення при ішемічно-гангренозній формі ССД на 7-му добу після виконання хворим санаційного операційного втручання, як в основній, так і контрольній групах в цитоплазмі мононуклеарних макрофагів виявлялися маси хаотично розташованих фібрилярних структур. У мікрофібрилярних внутрішньоклітинних масах спостерігалися китиці розкиданих фібрил із печіткими контурами. Розволоклині фібрилярні структури або їхні фрагменти частково розчинялися в масі цитозоля, особливо поблизу ядра. Розташовані на поверхні клітин вирости представлені значними полями периферичних ділянок цитоплазми. Гранулярна ендоплазматична мережа була помірно розвинена та представлена внутрішньоклітинними каналами або цистернами. Цитоплазма містила незначну кількість пов'язаних з мембранами рибосом. Спостерігалася переважно периферична локалізація гранулярного ендоплазматичного ретикулула і вакуолярних утворень. Останні представлені скупченням округлої або неправильної форми. Крім того, ендоплазматичний ретикулум мав вигляд довгастих цистерн і накопичень округлих або витягнутих пухирців.

Уздовж внутрішньої поверхні клітинної мембрани розташовувалися більші вакуолі. Деякі макрофаги характеризувалися дегенеративними змінами. Так, у їх цитоплазмі виявлялася незначна кількість піноцитозних каймистих пухирців, а також гомогенні невеликої величини електроннощільні гранули. Цитоплазматичний матрикс мав помірну електронну щільність. Із зовнішньої сторони клітини спостерігалися незначної величини пальцевидні відростки або псевдоподії. У деяких везикулах розташовувався різної електронної щільності дрібнозернистий матеріал. Більші вакуолі містили мембранні фрагменти та мієлінові фігури. До складу позаклітинного матеріалу входили збережені і розщеплені колагенові фібрили, зерниста речовина, електроннощільні гомогенні утворення.

Під впливом озонотерапії часто (у порівнянні з контролем) виявлялися клітини, що перебувають на різних стадіях апоптозу. Крім початкових ознак, можна було спостерігати і розгорнуту фазу цього процесу з визначеною конденсацією залишків ядра та оргanel клітин з початковими проявами формування апоптичних тілець.

Стимуляція функціональної активності макрофагів під впливом озону та вакуумної терапії, а також наявність деструктивних змін у таких клітках без некротизуючих ушкоджень може бути пояснена включенням механізму апоптозу, як позитивного фактора в регуляції місцевого гомеостазу на завершенні запальної (ексудативної) фази ранового процесу.